

JULY 21 2024

**SIXTEENTH SUNDAY OF ORDINARY TIME
XVI NIEDZIELA ZWYKŁA**

**ST. MARGARET OF SCOTLAND
PARISH COMMUNITY**

3221 14TH AVE. W. * SEATTLE, WA 98119

Office (206) 257 4425

Pastor (206) 282 1804

www.st-margaret-church.org

**PARISH OFFICE HOURS
KANCELARIA PARAFIALNA**

Tuesday / Wtorek

9:00AM - 11:00AM

To make an appointment - please call:
(206) 282 - 1804

PARISH PASTORAL STAFF

PASTOR - Rev. Andrzej Galant, SChr

pastor@st-margaret-church.org

PARISH COUNCIL MODERATOR - IWONA BERNACKI

PARISH SECRETARY - ELIZA FRANCZYK

secretary@st-margaret-church.org

BOOKKEEPER - Henryka Posluszny

bookkeeper@st-margaret-church.org

PASTORAL SERVICE

SUNDAY MASSES

SATURDAY 5:00 PM - English

SUNDAY 8:00 AM - English

9:45 AM - Polish

12:00 PM - Polish

WEEKDAYS MASSES

TUESDAY 8:00 AM - English

WEDNESDAY 7:30 PM - Polish

THURSDAY 8:00 AM - English

FRIDAY 7:30 PM - Polish

SATURDAY 10:00 AM - Polish

ADORATION

OF THE BLESSED SACRAMENT

Friday 6:30PM - 7:30 PM

I Friday 8:00PM - 10:00 PM

I Sunday 10:45AM - 11:45AM

SACRAMENT OF RECONCILIATION

30 min. before every Mass

I Friday of the month 8:00PM - 10:00PM

Saturday 4:00PM - 4:45 PM

**POSŁUGA
DUSZPASTERSKA**

MSZE ŚWIĘTE NIEDZIELNE

Sobota 5:00 PM - j. angielski

Niedziela 8:00 AM - j. angielski

9:45 AM - j. polski

12:00 PM - j. polski

MSZE ŚWIĘTE W DNI POWSZEDNIE

Wtorek 8:00 AM - j. angielski

Środa 7:30 PM - j. polski

Czwartek 8:00 AM - j. angielski

Piątek 7:30 PM - j. polski

Sobota 10:00 AM - j. polski

ADORACJA NAJŚW. SAKRAMENTU

Piątek 6:30PM - 7:30 PM

I Piątek Miesiąca 8:00PM - 10:00 PM

I Niedziela Miesiąca 10:45AM

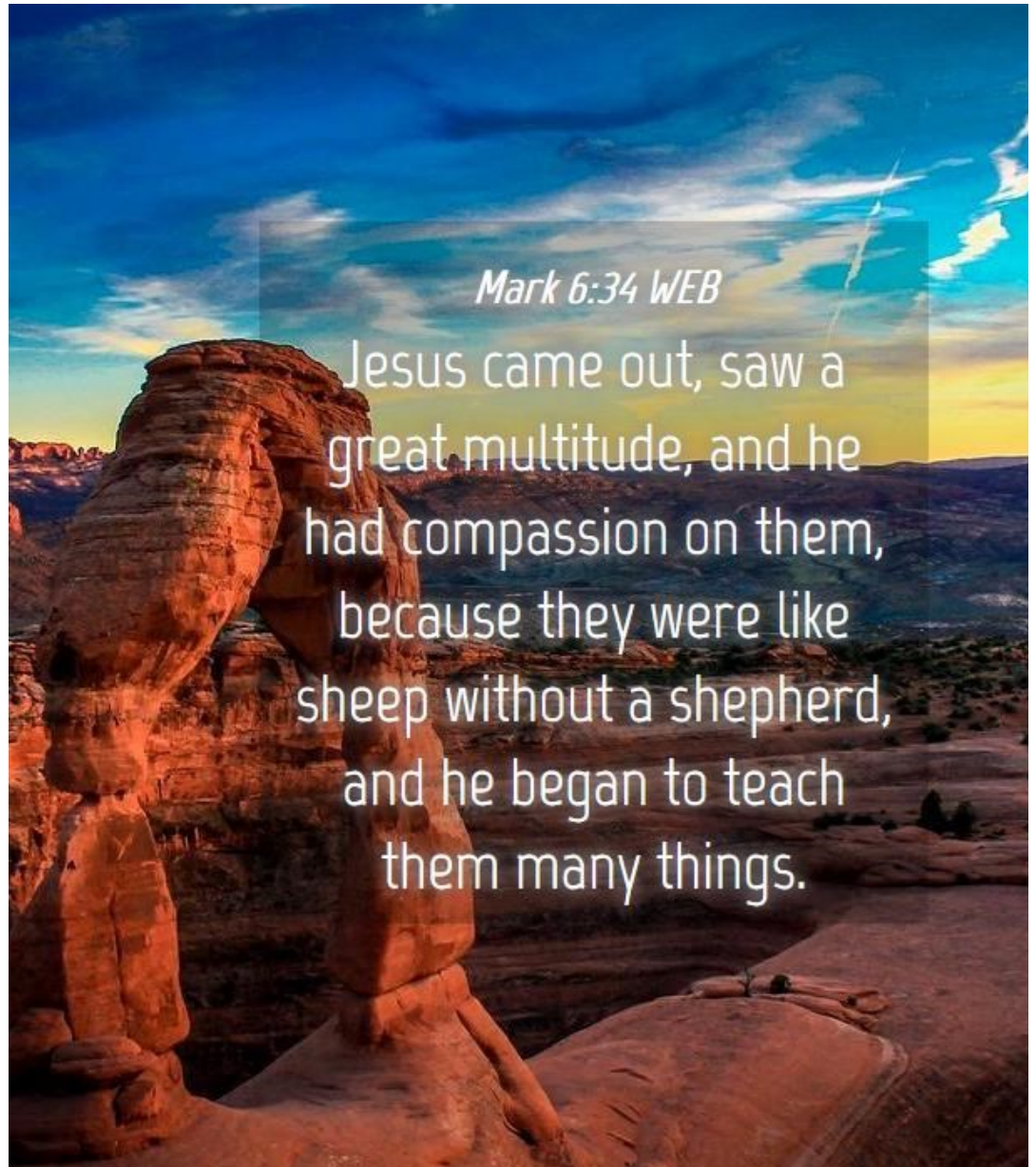
SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

30 Min. przed każdą Mszą Świętą

Piątek 6:30PM - 7:30 PM

Sobota 4:00PM - 4:45PM

I Piątek Miesiąca 8:00PM - 10:00 PM

Mark 6:34 WEB

Jesus came out, saw a
great multitude, and he
had compassion on them,
because they were like
sheep without a shepherd,
and he began to teach
them many things.

SATURDAY 07.20.24

10:00AM - _____

5:00PM + Tom Beale

SUNDAY 07.21.24

8:00AM - _____

9:45AM ++ Marta, Roman Golubiec

12:00PM - O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla ks. Andrzeja z okazji urodzin

TUESDAY, 07.23.24

8:00 AM - _____

WEDNESDAY, 07.24.24

7:30 PM - _____

THURSDAY 07.25.24

8:00 AM - For God's blessing and good health for Christopher

FRIDAY 07.26.24

7:30 PM - _____

SATURDAY 07.27.24

10:00AM - _____

5:00PM + Tom Beale

SUNDAY 07.28.24

8:00AM - _____

9:45AM - O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Julianny Mickiewicz

12:00PM ++ Zdzisława, Tadeusz Zabawa

DAILY READINGS FOR THE WEEK OF JULY 21

Sunday: Jer 23:1-6 / Eph 2:13-18

Mk 6:30-34

Monday: 2 Cor 5:14-17 / Jn 20:1-2, 11-18

Tuesday: Mi 7:14-15, 18-20

Mt 12:46-50

Wednesday: Jer 1:1, 4-10 / Mt 13:1-9

Thursday: 2 Cor 4:7-15 / Mt 20:20-28

Friday: Jer 3:14-17 / Mt 13:18-23

Saturday: Jer 7:1-11 / Mt 13:24-30

Next Sunday: 2 Kgs 4:42-44 / Eph 4:1-6

Jn 6:1-15

PARISH SUPPORT

PUSHPAY

COME AWAY AND REST A WHILE

What does the image of a shepherd tell us about God's care for us? Shepherding was one of the oldest of callings in Israel, even before farming, since the Chosen People had traveled from place to place, living in tents, and driving their flocks from one pasture to another. Looking after sheep was no easy calling. It required great skill and courage. Herds were often quite large, thousands or even ten thousands of sheep. The flocks spent a good part of the year in the open country. Watching over them required a great deal of attention and care.

Stray sheep must be brought back lest they die

Sheep who strayed from the flock had to be sought out and brought back by the shepherd. Since hyenas, jackals, wolves, and even bear were common and fed on sheep, the shepherds often had to do battle with these wild and dangerous beasts. A shepherd literally had to put his life on the line in defending his sheep. Shepherds took turns watching the sheep at night to ward off any attackers. The sheep and their shepherds continually lived together. Their life was so intimately bound together that individual sheep, even when mixed with other flocks, could recognize the voice of their own shepherd and would come immediately when called by name.

God himself leads us like a good shepherd

The Old Testament often spoke of God as shepherd of his people, Israel. *The Lord is my shepherd, I shall not want. Give ear, O Shepherd of Israel, you who lead Joseph like a flock! He are his people, and the sheep of his pasture.* The Messiah is also pictured as the shepherd of God's people: *He will feed his flock like a shepherd, he will gather the lambs in his arms.*

Jesus told his disciples that he was the Good Shepherd who was willing to lay down his life for his sheep. When he saw the multitude of people in need of protection and care, he was moved to respond with compassionate concern. His love was a personal love for each and every person who came to him in need.

Jesus is the Shepherd and Guardian of our souls

Peter the apostle called Jesus the *Shepherd and Guardian of our souls*. Do you know the peace and security of a life freely submitted to Jesus, the Good Shepherd? In the person of the Lord Jesus we see the unceasing vigilance and patience of God's love. In our battle against sin and evil, Jesus is ever ready to give us help, strength, and refuge. Do you trust in his grace and help at all times?

Lord Jesus, you guard and protect us from all evil. Help me to stand firm in your word and to trust in your help in all circumstances. May I always find rest and refuge in the shelter of your presence.

The good shepherd feeds us with the words of God

"The pastures that this good shepherd has prepared for you, in which he has settled you for you to take your fill, are not various kinds of grasses and green things, among which some are sweet to the taste, some extremely bitter, which as the seasons succeed one another are sometimes there and sometimes not. Your pastures are the words of God and his commandments, and they have all been sown as sweet grasses. These pastures had been tasted by that man who said to God, 'How sweet are your words to my palate, more so than honey and the honey-comb in my mouth!' (St. Augustine of Hippo)

JESUS HAD COMPASSION AND BEGAN TO TEACH THEM MANY THINGS. Inspiration of the Holy Spirit From the Sacred Heart of Jesus

How beautiful it is for me to listen to the soul that comes humbly to disclose his life to me, even though I already know it, there is certain attraction in that littleness that sweetens my ear, it is the simplicity of heart that attracts me and fills me with joy. Just as a child comes to his mother to tell her stories to her delight, so I delight by listening happily to the complaints, the achievements and the hopes of every soul.

Let the children come to me, because the Kingdom of Heaven is theirs, I say it again, oh, if they all came to me like little children, if they could change their hearts of stone for the infantile tenderness, the whole world would change. As a child listens attentively to the instruction of his parents, so I listen to the soul that comes to me with humility. I am the Great Master of the Soul; he who desires my teaching must share his life with me, must put all his trust in me and listen attentively in order to learn.

It is notorious to see how young people come to a state of mental maturity when they reject the teachings of their parents and go against the healthy moral principals they accepted in their previous innocence. It is very sad to see how this change from child to adult, brings to a false security against the good teachings of infancy.

In the same way, the soul of a child learns to know God innocently and with a faith without barriers, thereafter comes intellectualism and the examples of the world to destroy those strong foundations of the spiritual life. For this reason, the soul has to be shaken in order to understand that it has come out of the way, then my Spirit claims incessantly until some understand my call and decide to change.

The advice I gave to my disciples was to search for moments of silence to be in prayer. I practiced this and gave them example, I taught them that the Kingdom of heaven is within; it is there in the interior dwelling, the altar of the soul, where my Spirit speaks and listens, where the transformation of the human being occurs, where you can know me.

My voice surges in the temple of silence, in the darkness of the soul I reveal my light to those who follow my Word, "be still and know, that I am the Lord".

In order to quieten the soul, it is necessary to stay away from so many mundane events that take away time, saturate the mind and infect the heart. Moderate entertainment is good, but hunger for entertainment is gluttony that destroys the soul with insatiable passion for the world. I repeat, don't you have at least an hour to spend with me? I am the Lord the Lord of the Sunday, the day to honor God, I claim this day to attend the Holy Mass, to dedicate it to the family and to spiritual growth. But what has it become? The same as my feasts of Holy Week and Nativity, Sundays are days dedicated to the gods of the world and to offend me with indifference.

This is the reason why so many souls cannot quieten down and enjoy the privileges of the saints, this is why my word is dispersed like seeds that fall on the rocks, they cannot thrive.

However, I have nothing against anyone, I wait eagerly the return of each soul, I happily give my teachings to those who want to listen to me, I am the Good Shepherd, the Teacher who waits punctually for his pupils, all are invited, come, learn from me, be humble as I am humble, do not despise the gift that I am offering.

SACRAMENTS

SACRAMENT OF BAPTISM: Please contact Parish Office at least one month in advance.

SACRAMENT OF MARRIAGE: Please contact Pastor at least six months before anticipated wedding date. At least one of the parties must be a registered, participating Catholic member of our Parish.

SACRAMENT OF SICK: 1st Friday of the month. In case of emergency please call the parish office at any time: (206) 282 - 1804.

SAKRAMENTY

CHRZEST: Zgłaszamy miesiąc przed planowaną datą chrztu.

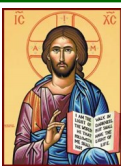
I KOMUNIA: Katecheza trwa 2 lata. Katecheza trwa 2 lata

BIERZMOWANIE: Katecheza trwa 2 lata.

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA: Przynajmniej jedna osoba z narzeczonych należy do parafii. Celem przygotowania się do małżeństwa zgłaszamy się najpóźniej 6 miesięcy przed planowaną datą ślubu.

ODWIEDZINY CHORYCH: I piątek miesiąca. W nagłych wypadkach proszę dzwonić o każdej porze - tel. (206)282 - 1804

Sakramenty: chrztu, I komunii św, bierzmowania oraz małżeństwa udzielane są osobom, które formalnie i aktywnie uczestniczą w życiu parafii.

CHWILA PRAWDZIWEJ ROZKOSZY

Doprawdy człowiekowi potrzebny jest nie tylko sen albo praca, ale też odpoczynek. Odejdźcie od zaangażowania fizycznego lub intelektualnego i oddalenie się w strefę duchową. Bóg nakazał człowiekowi szabat, a Jezus mówi do apostołów, aby poszli samotnie i osobno na pustkowie dla odpoczynku. Mylilibyśmy się jednak, gdybyśmy sobie pomyśleli, że wysłał ich na urlop. Na pustyni dokonuje się co prawda kuszenie, ale też objawienie Boga. Pustynia to przestrzeń zbliżenia duchowego do Boga, a także zbliżenie do siebie samego – myślenia nie tyle O SOBIE co raczej NAD SOBĄ. Zbliżenie się do Boga i do siebie niezwykle przydaje się w budowaniu relacji z innymi. Ludzie powierzchowni i bezmyślni to ci, którzy nigdy nie poświęcają czasu na duchową pustynię.

Ci, którzy są nieustannie wśród ludzi, są wobec nich najbardziej odlegli. Tylko taki człowiek stwarza głębokie więzi z innymi, który potrafi nabrać co jakiś czas dystansu do innych i zbliżyć się do Boga oraz siebie. Większość ludzi nie potrafi się jednak zatrzymać, pędząc w galopie na ślepo przed siebie. Zatrzymać się to narazić się na ujawnienie pytania o cel życia, sens wysiłku, ocenę moralną czynów, to dostrzeżenie sprzeczności i wątpliwości, jakie się w nas kotłują. Ucieczka od siebie na dłuższą metę nikomu się nie uda. W końcu nadaktywnego człowieka dopadną nierozwiązane problemy i może się okazać, że już nie da się niczego pogodzić, zintegrować, zrozumieć. Nałogowiec aktywizmu w końcu się wypali i pozostaną w jego wnętrzu jedynie zgłiszczą, dające o sobie znać w postaci bezsenności, rozdrażnienia, emocjonalnego chaosu, skłonności do zapadania na choroby różnego typu.

Przykazanie szabat było poprzedzone słowem PAMIĘTAJ. Czy to przypadek? Szabat miał być uświęceniem Boga, ale też pozwalał odzyskiwać własną pamięć. Wielkim kalcetwem jest utrata pamięci, gdyż pamięć to osobista historia tworząca indywidualną tożsamość. Żyć bez pamięci to stracić poczucie sensu, wegetować w chaosie bez świadomości, a ostatecznie doprowadzić się do rozpacz. Izajasz skojarzył szabat z rozkoszą: „Jeśli nazwiesz szabat rozkoszą, a święty dzień Pana – czcigodnym, jeśli go uszanujesz przez unikanie podróży, tak by nie przeprowadzać swej woli ani nie omawiać spraw swoich, wtedy znajdziesz twą rozkosz w Panu. Ja cię powiodę w triumfie przez wyżyny kraju” (Iz 58,13–14). Któż nie chciałby zażywać rozkoszy, która nie niesie ze sobą ryzyka skalania? Któż z nas nie chciałby być szczęśliwy? Wystarczy tylko odpocząć w Bogu, wycofać się na chwilę ze wszystkiego i wszelkie troski powierzyć Jemu. Jezus sam zajął się nauczaniem ludzi, gdy odesłał uczniów na pustkowie. Bóg potrafi przejąć nasze problemy i świetnie sobie z tym radzi, lepiej niż my! Dlaczego więc ludzie w większości unikają szczęścia, które jest odpoczywaniem w Bogu?

LITOŚCI!

Św. Jan Paweł II powiedział kiedyś, że kapłan nie ma wakacji. Czy można mieć urlop od ratowania ludzkich dusz? Od pustki, spustoszenia, zagubienia, lęku, bezsensu życia, rozpacz, oczekiwania nieszczęścia i wreszcie samopotępienia się?... Od tego wszystkiego ratuje człowieka pasterz serc, Jezus Chrystus.

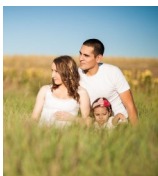
Jezus lituje się. Jego spojrzenie jest przede wszystkim pełne miłosierdzia dla człowieka. Ciężko mi się czyta słowa Jeremiasza zapowiadające sąd nad pasterzami, którzy rozpraszają trzodę oraz prowadzą do zguby. Dla swej samotności rozpędzają tych, którzy szukają Bożego zmiłowania. Widzę wtedy wiele moich win popełnionych w przeszłości. Co bowiem może uratować zagubionych ludzi, spustoszonych w sercu, odpędzanych i niepotrzebnych nikomu? Pasterzowanie, obecność i obdarowywanie miłością Boga. Sycenie się Jego słowami, potwierdzanie przebaczeniem win, leczenie ran modlitwą.

Z drugiej strony cóż bardziej jest poszukiwane na tym świecie, jeśli nie miłosierdzie Boga? Tysiące ludzi zapewne obserwowało łódź Jezusa i Apostołów, a potem zebrało się na brzegu, przy którym łódź się zatrzymała. W tej migracji tak wyraźnie dostrzegamy to, co w sobie ukrywamy: potrzebę miłosierdzia nad nami. Jezus zlitował się! Może nawet to, że na świecie jest tak wiele zła, świadczy o miłosierdziu Boga? On nie chce od razu okazywać swej sprawiedliwości. Jest cierpliwy i oczekujący! Zawsze mnie to jednak głęboko poruszało, gdy czytałem fragment o tym, że Jezus, przyglądając się tym ludziom, nie zdobył się na podziw, na radość, na żadne inne uczucie, tylko na litość. Jak ci ludzie musieli wyglądać, skoro tylko litość wzbudzała w Jezusie?

Jak wyglądają dzisiaj ludzie, gdy na nich patrzy Jezus? Bóg obdarza najpierw tym, czego człowiekowi najbardziej brakuje. Obdarza miłosierdziem i litością, gdy los jest niemilosierny i bezlitosny, i gdy sami dla siebie takimi jesteśmy. Pomyśl więc, czy nie jesteś dla siebie zbyt okrutny, zbyt wymagający, zbyt niemilosierny, przesadnie sprawiedliwy? Nie bądź przesadnie sprawiedliwy i nie uważaj się za zbyt mądry! Dlaczego miałbyś sobie sam zgotować zgubę?. Przesadnie sprawiedliwy, to znaczy okrutnie bezwzględny. Najbardziej jesteśmy godni politowania wtedy, gdy stajemy się bezlitości dla siebie. Ukrywa się w tym zapewne pokusa wszechmocy, uzurpująca sobie władzę, by totalnie kontrolować swoje życie, zamiast je powierzać Bogu. Chcemy sami o sobie decydować i mieć nad sobą i innymi kontrolę. Odrzucamy w ten sposób odpowiedzialność za słabości i upadki, objawiając złość i gniew na siebie. Myślimy też o sobie źle i uczymy się tylko zło w sobie dostrzegać, za wszystko się obwiniając. Taka postawa rodzi nienawiść do siebie i w sumie jest pychą, która nie może się pogodzić z tym, że człowiek jest słaby. Zbyt krytycznie i zbyt bezwzględnie się oceniamy, bo mamy zbyt wyidealizowany obraz siebie. Dążymy do wydułanych ideałów, zapominając, że bez Boga nic nie możemy uczynić nawet dla siebie, nie mówiąc już o innych. Kiedy jesteśmy zbyt przywiązani do swego ideału, nienawidzimy prawdy i skrzętnie ją skrywamy, zdradzając się tylko ciągłym niezadowoleniem z siebie. Nie ma nic tak budzącego politowanie jak ludzka duma. Jak wyglądam ja i ty, gdy na nas patrzy Jezus?

CZAS WYPOCZYNKU

W życiu ludzkim i w przyrodzie występują ustawiczne zmiany, których człowiek nie może nie uwzględniać. Jest czas trudu i odprężenia, czas pracy i odpoczynku. Bóg nakazuje zarówno pracę, jak i odpoczynek. Przeplatanie się jednego i drugiego, odnalezienie i zachowanie właściwych proporcji między nimi stanowi warunek pełnego bycia i rozwoju człowieka. Dlatego Jezus dobry pasterz powiedział do apostołów w dzisiejszej Ewangelii: „Pójdźcie wy sami osobno na miejsce pustynne i wypocznijcie nieco”. Wezwanie uczniów na „pustynię”, „osobno” oznacza nie tylko zachęć do odpoczynku fizycznego, regeneracji sił, ale również stanowi wezwanie do modlitwy, refleksji i dialogu z Jezusem.

Od-począć – napisał kiedyś Norwid – to znaczy „począć na nowo”. Odpoczynek po pracy jest okazją do regeneracji sił, ale też do „zatrzymania się” i spojrzenia na swą pracę z pewnego dystansu, w celu właściwej jej oceny. Jest potrzebny, by móc cieszyć się tym, co się osiągnęło i kim się jest. Wreszcie, chroni przed typowym dla współczesnej cywilizacji niebezpieczeństwem ubóstwiania pracy i jej efektów, przed traktowaniem jej jako celu, przed zatraceniem się w niej z powodu chorych ambicji, przed ucieczką w zbytni aktywizm.

Jest anegdota o pewnym bardzo ważnym człowieku, który wędrował z jednego bankietu na drugi, zaliczając w ten sposób, z poczucia obowiązku, kilka imprez w ciągu wieczoru. Pewnego dnia zauważono go siedzącego w kącie salonu ze wzrokiem utkwionym w trzymany w ręku kalendarzyk. Ktoś go zagadnął: „Sprawdza pan, dokąd pan teraz musi iść?”. „Nie – brzmiała odpowiedź. – Sprawdzam, gdzie ja właściwie jestem”.

Już dawno minął czas niemego kina. Obrazy na ekranie świata przesuwają się coraz szybciej. Jeśli człowiek nie chce wypaść z tego filmu akcji, do którego zaangażowano go w charakterze statysty, musi, jak wszyscy, gnać do przodu. Nieustannie popędzany, przepychany z jednego miejsca na drugie przez dzwonki u drzwi, stacjonarny i komórkowy telefon, pocztę tradycyjną i elektroniczną, wpisane do kalendarza terminy, pędzi do przodu. Byle zdążyć na czas, byle podolać. Dokąd gna? Tego nikt nie wie.

Jeśli nie chcemy się dać „poszatkać” i nie stracić zbyt wiele przez nasze zabieganie, potrzebujemy refleksji nad tym, co naprawdę ważne, a co tylko pilne, czemu w ogóle nie warto poświęcać nawet chwili. Pomocą w przemyśleniach może służyć historyjka o spotkaniu bogatego potentata morskiego z prostym rybakiem. Pewnego dnia bogacz przechadzał się około południa brzegiem morza i zobaczył, że prosty rybak siedzi sobie spokojnie obok swojej starej łódki i pali fajkę. Bogacz zapytał, czemu nie pracuje. Ten odrzekł, że zrobił już to, co miał na dziś zrobić. Bogacz zaczął mu mówić, że w takim razie powinien pracować nadal, a za dodatkowe pieniądze kupić sobie lepszą łódź, potem zatrudnić ludzi i wreszcie stać się bogatym przemyslowcem. Rybak słuchał i spytał, co byłoby później. Na to bogacz rzekł, że wówczas mógłby solidnie i zasłużenie odpocząć. A rybak na to: „A ty myślisz, że co ja w tej chwili robię?”. (ks. Leszek Smoliński)